

Šiškarji in regres

Morju se ne bomo odpovedali

Sredi poletja smo že. Sonce neusmiljeno pripeka in misli kar same pohitijo k morski obali, sanjarimo o osvežilni kopeli v slani vodi, o vrčku hladnega piva, poležavanju na soncu ... A kaj bi naštevali, vsak zase najbolje ve, kaj mu najbolj prija. Pa vendarle, ali si bo vsak, ki sanjari o prijetnem dopustu na morju, le-tega lahko tudi privoščil? Turistično povpraševanje je namreč izredno elastično, kar pomeni, da se ob nekoliko težjem ekonomskem položaju — v takšnem letos prav gotovo smo — izredno hitro odpovemo počitnicam. K temu velja dodati še dejstvo, da smo v zadnjih letih na Jadranu zgradili malo novih turističnih

zmogljivosti in ker krvavo potrebujemo vsako devizo, imajo tudi letos na našem sinjem morju prednost turisti z denarnicami, v katerih so konvertibilne devize.

Kako pomemben je pravi odmor za delovnega človeka, ni treba posebej razlagati in dokazovati. Z namenskimi sredstvi v obliki regresov naj bi delovnim ljudem omogočili letovanje izven kraja stalnega bivališča. Ali je ta regres zadosti visok, da se da z njim kriti stroške letovanja in kje bodo letos preživeli svoje počitnice, je bilo naše vprašanje v tokratni anketi. Takšni so bili odgovori:

IVAN HOŽJAN, šofer: »Ne vem natančno, koliko regresa sem dobil letos, kajti pri nas v Ljubljanskih mlekarnah smo ga dobili skupaj z osebnim dohodkom. Sicer pa ga zdaj poleti tako ali tako ne rabim, kajti na dopust grem pozimi. Glavni vzrok za to je revma, ki me daje, pa zato poleti delam, da sem pozimi lahko doma.«

JERKO PERKOVIĆ, upokojenec: »Ne vem še, če bom šel na morje, če pa bom že šel, bom letoval v Splitu, kjer živijo moji sorodniki. Že nekaj let nisem bil na Jadranu in ga čisto nič ne pogrešam, kajti denar ni problem, čeprav je na morju vse precej drago. Tako mi tudi regres, ki ga dobimo upokojenci za letovanje, ne pomeni nobene dodatne stimulacije za odhod na morje.«

ROK PLEŠNAR, učenec fotografske šole: »Seveda bom tudi letos odšel na morje. Izbral bom seveda najcenejšo varianto, zato bom počitnice preživel pod šotorom in mislim, da ne bo predrago, seveda pa bo treba pri zadovoljevanju svojih želja biti bolj skromen.«

IRENA PLEŠEC, laboratorijski tehnik: »Za en teden bom odšla na morje, v Novigrad, kjer imajo sorodniki počitniško prikolico. Za letovanje sem v službi dobila 3.400 dinarjev regresa in mislim, da bo to za enega kar zadostovalo za teden dni počitnic.«

»Čudežni« blok v Kosezah

Pikniki hišnega sveta

Ko sem pripovedovala prijateljem, da grem v soboto na piknik hišnega sveta, so me debelo pogledali. Kakšen piknik? In, ko sem jim razložila, da je to piknik, ki ga pripravlja in organizira naš hišni svet za stanovalce bloka, so bili navdušeni.

Pravzaprav je to res malo nenavadno, obenem pa tudi zelo razveseljivo, da se kaj takega še dogaja. Kolikokrat se namreč zgodi, da stanuješ v bloku že več let, pa ne poznaš niti najbližjega sosedu. Kljub temu pa se zgodi, da bi ga včasih le rad poprosil za kakšno uslugo.

Sama stanujem v lastniškem bloku. To morda sploh ni tako važen podatek, kljub temu pa pomeni precej. Predvsem so tu vseljeni ljudje, ki jim ni vseeno, kakšen je blok, kakšna je okolica in kakšno je počutje stanovalcev. Zato se je naš hišni svet že na začetku zavzel, da so stvari stekle. Kmalu po vselitvi smo nakupili potrebne stvari, se dogovorili za čiščenje in vse ostale stvari. Cel blok je redno dvakrat tedensko očiščen, tako da je veselje vstopiti skozi vhodna vrata. Vsaj enkrat na leto pa imamo tudi čistilno akcijo, ko pomijemo vse stene po hodnikih bloka — od vrha do tal, pomijemo koridor in kletne prostore in uredimo okolico bloka. Na žalost je ta učinek še najbolj kratkotrajen, saj veter kmalu prinese vse smeti iz sosednjih ulic. Morda velja poudariti to, da imamo do svoje hiše precej drugačen odnos kot ga imajo stanovalci v najemniških stanovanjih. To pa je prav žalostno!

In da se ne bi dobivali le ob delovnih akcijah, nas je lansko pomlad presenetil velik plakat, na katerem nas je hišni svet pozval, da se udeležimo piknika na Sori. Čeprav se med seboj skoraj nismo poznali, je bilo prijav kmalu dosti in lepega sobotnega dne smo se organizirano odpeljali na piknik. Preskrbljeno je bilo tudi za tiste brez avtomobilov, moške so nakupili kruha, mesa, sadja, zelenjave, pijače in tako naprej, ženske pa so se izkazale z vrstami dobrot in svojih pečic. Ni potrebno posebej poudarjati kako prijetno smo se imeli. Piknik smo zaključili z veliko nogometno tekmo in se enkrat popoldne vrnili v Ljubljano.

Slabo vreme nas je jeseni prikrajšalo za »kostanjev« piknik, zato smo to nadoknadili pozimi s »smučarskim« piknikom. Odbor našega hišnega sveta je organiziral izlet na Rogljo, kjer smo ves dan smučali, potem pa smo se zbrali v prijetni lovski koči, kjer smo se še pošteno namalicali. In enkrat zvečer se je naša kolona približno desetih avtomobilov vrnila v Ljubljano. To je bilo veselje za otroke, kot za odrasle. Predvsem pa so se okrepile tudi naše sosedske vezi.

Mislim, da je to dovolj. Naj ne bo to hvalospev našim članom hišnega sveta. Rada bi povedala le to, kako malo je pravzaprav treba, da se v neki hiši prijetno počutiš in če tu stanujejo ljudje, ki jim ni žal nekaj svojega prostega časa, da organizirajo take akcije. Morda je zanimivo tudi to, da se navadno piknikov in čistilnih akcij udeležujejo isti stanovalci. In kje je ta »čudežni« blok? V Kosezah, na ulici Bratov Učakar 112 in 114!

M. Meglič